UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

F ante U

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

multi frugalitatē eē dixere. Quibꝰ cōſentiens Tulliꝰ etiaꝫ in populari oratione ait. Ut volet quiſqꝫ accipiat. ego tamē frugalitatē .i. modeſtiã ⁊ tēperantiã virtutē maximã eſſe iudico. Ut eni nequitia ē mater vitioꝝ omniũ: ita frugalitas mater cũctarũ virtutuꝫ: ⁊ ſicut illa a nihilo .i. ſterilitate ſic hęc a fruge .i. a fructu ꝓpter quãdã animorũ fęcũditateꝫ eſt nominata. ſic Frugalior ꝓ tēperãtior. Ter. in heau. dedo me pr̄i nũc iã vt frugalior ſim q̄ꝫ vult. ⁊ frugaliſſimus q̄ſi expertus ⁊ prudēs Col. li. i. Magiſtratos pecoribus oporteret ꝑponere ſedulos ac frugaliſſimos vñ ⁊ frugalitas ꝓ ſufficiētia Ideꝫ Minus ib̄ offō q̄ꝫ in ceteris agricolatio frugalitatē req̄rit.

Frumē. ſumma pars gulę interior per quam cibũ lingua demittit in ventrem. ⁊ a qua fruges dici a quibuſdam putatur.

Frumētũ dictũ ē veluti ferimētũ: vel a fruēdo .i. veſcēdo vel q̄ſi frugamētũ a frugibꝰ. Frumēti gñã vt ſcribit Ply. Hęc vulgatiſſima ſũt far quod Adoreũ dixerũt. ſiligo. triticũ. hordeũ Frumēta dici putãt quęcũqꝫ emittunt ariſtas inquit Ser.

Frumentaceus. a. um. quod ex frumento eſt. Hiero. maior turba hordeaceis panibus minor frumentaceis paſcitur.

Frumētarius a. um. qḋ ad frumētũ ꝑtinet: vt frumētariꝰ ager: frumētariꝰ negociator: frumētaria lex: q̄ tractat de frumētis

Frumentor. aris. frumentũ colligo: ⁊ Frumentatio frumēti collectio. ⁊ frumento qui frumentatum profectus eſt.

Fruſus: gñs ruborum tenue ſpinis minoribus ⁊ non aduncis.

Frutex dicitur qui ad iuſtam magnitudineꝫ arboris non aſſurgit ⁊ ſtatura ſimilis eſt multis herbis. ſed non demorit̄ neqꝫ areſcit vt herba. Nã tertiũ eſt quod nec arborem nec fruticem proprie dixeris vt eſt vitis. Aliq̄ñ frutex ponit̄ pro ſtirpe. Sue. de veſpa. ſingulos repente ramos a frutice dedit.

Frutetum ſeu fructicetũ vbi multi frutices ſunt.

Frutetoſus locus fructicibus abundãs. Ply. li. xix. Siccis hęc ⁊ ſabuloſis locis frutetoſiſqꝫ naſcuntur.

Frutico. as. pe. cor. pullulo ⁊ quaſi fructices emitto. Ply. li. xvij. Quod ſupra terram eſt e matre radi iubet̄ ne fructicet. Eſt ⁊ Fruticor deponens. Ci. ad Atticuꝫ Excıſa eſt enim arbor non euulſa: itaqꝫ q̄ꝫ fruticetur vides.

Fruticeſcē ē fruticē fieri. ply. punicę olęę q2 celerit̄ fruticeſcũt

Fruſtũ. rei cuiuſcũqꝫ ꝑticula: ſic dictũ ꝙ facile ferat̄ Uir. pars i fruſta ſecãt. Cato. fruſto panis conduci pōt vel vti taceat: vł vti loquat̄ huius diminutiuum ē fruſtulum a quo fruſtillũ.

Fruſtatim aduerbiũ ſiḡt ꝑ fruſta. fruſtillatim ꝑ fruſtilla. Pla. in Cur. Jam ego te faciã vt hic formicę te fruſtillatim differãt.

Fruſtra aduerbium. ſignificat incaſſum.

Fruſtro. as. decipio. Ceſar. Non fruſtrabo nos milites. Inuenitur ⁊ fruſtor verbũ cõe ſm̄ Priſ. Plau. in Am. Neſcio q̄s preſtigiator hanc fruſtratur mulierem. paſſiue. feneſtella fruſtratus igitur a ſpe deuictus in caſtra ſe recepit. Et fruſtrari ē fruſtra agere. Col. i pſa. Sępe magnã dominis afferũt iacturã cũ iprudēter facta opa fruſtrãt̄ expēſes .i. ꝑiciunt ſiue fruſtra agũt. Idē ibi. Syderũ ortus ⁊ occaſus memoria repetat ne ibribꝰ vētiſqꝫ iminētibꝰ opa ichoet. laborēqꝫ fruſtrēt̄

Frutinal. dictum eſt templum veneris frute.

F ante V

Fucinus pe. cor. lacus in quarta regione italie prope Albenſes. Marſorũ populos. Quo ēt noīe dictus eſt lacus volſcorum Mar. fucinus ⁊ pigri taceãtur ſtagna neronis. Uir. lib. vij. Tenemꝰ Angitie vitrea te fucinꝰ vnda te liq̄di fleuer̄ lacus.

Fucus gñs apis ſine aculeo ſed maior ape q̄ non mellificat neqꝫ operã aliquã prebet in faciundo opere niſi ꝙ ad fouendos fętus concalefaciendo adiuuat ⁊ conſumit alimenta que apes cõgeſſerũt. Uir. Ignauum fucoſqꝫ pecus a p̄ſepibus arcēt. Hęc alio noīe d̄r fur vt inquit. Uar. Col. li. x. fucus gñs amplioris incremēti ſimilimũ apis ⁊ imune ſine doctrina fauis aſſidēs. De hoc Ply. li. xj. fuci ſũt ſine aculeo imperfecte apes nouiſſimeqꝫ a feſſis ⁊ iã emeritis inchoate ſerotinus fetus: ⁊ q̄ſi ſeruitia vreaꝝ apũ q̄ꝫobrē imperãt his primoſqꝫ in opa expellũt tardãtes ſine clemētia puniũt. Dictus fucus: vt inq̄t Ply. q̄a furtim mella deuorat. Hoc etiam noīe dicta eſt herba ſecundũ Ser. qua tinguntur veſtes. Et fucus color ipſe Cęruleus q̄ virore cõmendatur: ⁊ purpuriſſa ſeu Ceruſatꝰ d̄r. Siue medicamētũ. Pla. Uitia corpis fuco occulũt. Siue vnguētũ q̄le myrrha bolanũ ⁊ Myrrha q̄bꝰ odoramitis mulieres capillos ꝑungebãt. Tibul. Quid fuco ſplēdēte comas: ornare q̄d vngues artificis docta ſubſecuiſſe manu. ꝑ trãſlationē ſumit̄ ꝓ fraude aſtutia ſiue inſidijs in q̄bꝰ veritas occultat̄. Teren. in Eu. per impluuium fucũ factũ mulieri. Quidã tñ hoc nomen ꝑ. ph. ſcribunt tam ꝓ aĩali. ꝙ φαγω deducant eo ꝙ apum labores comedat q̄ꝫ pro herba q̄ grece συκος d̄r. Sed alij non φαγω ſed a φηκηρ deducunt.

Fuco. fucas. coloro. Unde fucatę mulieres dñr quę vel medicamentis quibuſdam colorantur: vel vitia corporis inductis coloribus teguntur. Uir. li. ij. ge. Alba neqꝫ aſſyrio fucatur lana veneno. Transfert̄ ēt ad alia. Lac. li. ij. Sic veritas fucata mendacio eſt. Am. in Lucã. plebem dominus ſimplicem requiſiuit que phalęrare audita ⁊ fucare neſciret.

Fucilis pe. cor. falſus: vt res facilis .i. falſa ⁊ quaſi fucata.

Fugo. as. expello ⁊ in fugam conuerto. Lac. lib. j. Saturnus cuꝫ fugatus eſſet a filio.

Fugio. is. gi. itum cõtrariũ ē fugo. Fugere eni ē cũ curſu ⁊ celeriter diſcedere. Uir. Nos patriã fugimus Dicit̄ ēt de nauicationibꝰ. Uir. Tēdũt vela nothis fugimus ſpumãtibꝰ vndis Plau. Remigio veloqꝫ quantũ potes feſtina ⁊ fuge. Aliq̄ñ capit̄ ꝓ facere. plau. in cap. At fuga fugitis ſcio quã rē agatis Aliq̄ñ ꝓ decipe vel fruſtra facere. Teren. in heau. Uide ne i mea vita tu tibi laudē is q̄ſitũ ſcelus: vbi ſi paululũ mõ q̄d te fugerit ego ꝑieri. Aliq̄ñ ꝓ neſcire ſeu non recordari. Lac. li. primo. Qḋ illũ ipm poetã minie fugit. Ci. lib. j. tuſ. Niſi q̄ me forte fugiũt. hę ſunt fere oīuꝫ de aīo ſnię. Aliq̄ñ ꝓ cedere. ply. li. xxxvij. Ficticię ſacrificationis cãdicãtiã fugiũt. Hoc eſt ficticias ad imp̄ſſionem ſacrificantis cedere. quod gemmarij hodieqꝫ appellãt fugere. Hinc ortũ vt vina q̄ annis cedunt. hoc eſt ętatē ferre nõ poſſunt fugere dñr. vt Ci. in offi. Huiꝰ cõpoſita ſunt. Aufugio. alio fugio. qḋ ex ab ⁊ fugio cõponit̄. b. in. u. mutata vt fieret vox pronunciatu audituqꝫ leuior. Hiero. ad Helio. Dominus ne a turbis rex cõſtitueretur aufugit. Confugio ſimul fugio cõcurro aut totum ſimul reduco. Lact. lib. ij. Conſtituit aſylũ: eo paſſim cõfugerunt ex finitimis locis peſſimi. Liu. Inde Turnus rutuliqꝫ diffiſi rebus ſuis ad florentes etruſcoꝝ opes Mezētiũqꝫ regē eoꝝ cõfugiunt. Hiero. Ad ſanctoꝝ grauitatē ſcripturaꝝ ꝯfugimꝰ. Hinc Cõfugiũ ⁊ ꝯfugela. Defugio. Diffugio. de q̄bꝰ alibi. Effugio extrafugio diſcedo deuito Lac. li. iiij. Neqꝫ cultores deoruꝫ penã ſempiternę mortis effugient. Interdũ celeriter trãſeo. Uir. li. iij. Effugimus ſcopulos itace laertia regna. Interdũ nõ bñ ſcio. Aug. ad Hiero. Satis nequeo admirari ſi aliq̄d adhuc in hebraicis lr̄is iueniat̄ qḋ tot interp̄tes illiꝰ lingue ꝑitiſſimos effugerit. Interdũ. Effugere ē i totũ fugere. Ter. in an. Nullũ ego chrementis pacto affinitatē effugero potero Hinc Effugiũ: ⁊ Effugia. ę. ſicut Lana ⁊ lanitiuꝫ. Perfugio. qḋ ē auxilij grã ad aliquē fugio. Uñ ꝑfugiũ. Et ꝑfugere ē ꝑfecte fugere. Uñ ꝑfuga q̄ ad hoſtes trãſit ⁊ perfugit. Refugio retrofugio. Plyn. lib. ix. Uenãtes refugere ſcilicet piſces ipſos venantes in ſuas cauernas. Hel. Poſtea cũ p̄lio victꝰ in vltima regione refugiſſet. Et Refugere ꝯſugere. vñ. Refugiũ. Per trãſlationē ponit̄ ꝓ deuitare recuſare ⁊ odio hēre. Lact. li. vj. Illos q̄ aut voluptatęs aut diuitias non refugiũt ab hac publica ⁊ celebri via modice ſegregat. Aug. li. j. ci. dei. Sed aliud ē ꝙ carnis ſenſus īfirmiter pauidus refugit. aliḋ qḋ mētis rõ diligēter enuclata ꝯuincit. Col. li. iiij. Idqꝫ adeo plurimi dubitēt vt mł̄ti refugiãt ⁊ reformidēter talē poſitionē ruriſ. Profugio: lõge fugio a quo ꝓfugus. Subterfugio: ſecreto aut aſtute fugio vel veto. Ci. ꝓ Cecilio. Qui volũt pęnam aliqua ſubterfugere aut calamitatē eo ſolũ vertũt Suffugio. latenter fugio. Sue. vero pro retro fugio in Tibe. poſuit. Adulationes adeo auerſatus eſt vt nemineꝫ ſenatorum ad leticam ſuã admiſerit: ꝯſularē non ſatiſſacienteꝫ ſibi ac ꝑ genua orare conantem ita ſuffugerit vt caderet ſupinꝰ tranſ-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

fugio trāſeundo fugio ab vno ad aliū locū vñ Trāſfuga qui
ad hoſtes fugit. Liu.li.j.Sextus filius eius'q̄ minimus ex tri
bus erat trāſſugit ex cōpoſito gabio.Sal.Mō hax:mō illax
ptium leuiſſime trāſſuga.Et oīa hñt.fu.ſyllabaꝫ coꝛreptam.

Fugito.as.pe.coꝛ.ſepe fugio: ſiue fugiendi conſuetudinem ha-
beo.Plau.in aſi.Herum noſmet fugitare cenſes:Ter.i Eu.
Fugitando fugi ne quis me cognoſceret.

Fuga.ipſe fugiēdi actꝰ.Uir.pro curſu poſuit vel qualis equos
threiſſa fatigat harpalice:volcremqꝫ fuga p̄uertit hebruꝫ Et
Quintil.nauigationeꝫ dixit fugā: ſiue naues fugiētes q̄ velo-
cē faciūt curſuꝫ.Aliqñ fuga dr Impetꝰ.Uir.Ille volat ſimul
arua fuga ſimul ęquoꝛa vertit.Fuga vo maſ.gñe ꝯponit va-
rijs modis:vt pfuga trāſſuga lucifuga noctifuga:ſolifuga lu-
crifuga.plau.Cū hos adhuc adij lucrifugas damni cupidos.

Fugia.lętitię dea a fugatis hoſtibus dicta.

Fugax.qui facile fugit.Sigt enīꝫ hītuꝫ ꝛ abundantiaꝫ rei cuius
eſt habitus vt edax bibax.aug. Terrena gaudia ꝯſectātes re
buſqꝫ fugacibus inhiantes. Qñqꝫ tñ ponit pro celeri ꝛ velo
ci.vñ fugacē equū dicimus velocē. Hinc Fugacioꝛ fugaciſ-
ſimus:fugacitas ꝛ diminutiuum fugaculus.

Fugitiuus ſerꝰ dr q̄ a dño ea mēte recedit ne ad eū redeat ēt ſi
mutato ꝯſilio ad eū reuertat.Et fugitiuus eſt q̄ extra dñi do
mū fugę cā vt ſe a dño celaret māſit. Itē fugitiuꝰ ē q̄ eo ſe cō
fert vnde eū dñs recupare nō poſſit:aut abduci. Qui aūt icē
diū:ruinā:hoſtē aut p̄ceptoꝛē cui ī diſciplinā traditꝰ erat:q̄a
immoderate eo vtebat aufugit non fugitiuus dicendus eſt.

Fugitiuariꝰ.a.um.qd libēter ſeu facile fugit.Uar.li.vij.Idone-
us ſub dio ſumēdus ē locus cochlearijs quē totū circū aqua
claudas ne q̄s ibi poſueris ad partū nō liberos eax ſꝫ ipſas q̄
ras.aquā ī quā fundēdę ne fugitiuarijs ſit parandus locus.

Fugitiuę aquę dñr quibus ex publico riuo fluentibus furtim
quis ac non ſuo iure vtitur.

Fugalia feſta ſiue ludi.aug.li.ij.ci.dei. Sꝫ demōſtrēt loca tali-
bus aliqñ ꝯuenticulis ꝯſecrata nō vbi ludi agerent obſcęlꝰ
vocibꝰ ꝛ moꝛibꝰ hiſtrionū:nec vbi fugalia celebꝛarēt effuſa
oīuꝫ licētia turpitudinū:ꝛ vere fugalia ſꝫ pudoꝛis ꝛ hōeſtatis

Fulcio.is.ſi tum.munio ſuſtēto foꝛtifico. Iuu. Nos vꝛbē coli-
mus tenui tibicine fultā. Huius ꝯpoſitū ē ſuffulcio. Uar. vt
maioꝛibus perticis ſuffulte vites auras non pertimeſcant.

Fultura ſuſtentatio.Ply. Ut exiſtimantur trabes ſine fulturis
ac reponantur.

Fulcra a faciendo.i.ſuſtinendo dicta ſunt enī tabulę cōpactę ſeu
ſponde in q̄bus lecti imponunt.ꝙ toꝛos fulciāt. Uir. fulgēt
genialibus altis aurea fulcra toꝛis. Gel. Neqꝫ apud eius le-
cti fulcrū capſaꝫ eſſe cuꝫ ſtrue aut ferro opoꝛtet.Sue.in clau.
Adhibebant oī cęne ꝛ libꝛos ſuos cum pueris puelliſqꝫ no-
bilibus qui moꝛe veteri ad fulcra lectoꝛū ſedentes veſceren
tur.Sunt qui lecti pedes fulcra interpꝛetentur.Alij ſummas
lectoꝛum partes. Nec ſolum de lectis dicit ſed etiam de alijs
Amb.libꝛo hexa. Non ergo fundamentis ſuis vixa ſubſiſtit
nec fulcris ſuis ſtabilis perſeuerat ſed domino ſtatuit eam:
ꝛ firmamento voluntatis ſuę continet.

Fulica.pe.coꝛ auis que ꝛ Fulix dicitur marina vel ſtagnenſis
vt inquit Aug.paulo ſupꝛa magnitudinem columbę. ꝛ fur-
no.i.nigro dicta.Uir.li.ij.geo.In ſicco ludunt fulicę.ꝙ autē
quidam liber impꝛeſſus dictionarium appellet φηνὴν ma-
le īterp̄tatus eſt auctoꝛitate Aeliani in libꝛis de animalibus
ꝛ Euſtachij:ꝛ homerus quaſi in fine lib.iij. odyſ. ipſa φηνη
auis ęgypti magna homerus ωσαρα φωνησας απεβη
γλαυκωπις αθηνη φηνη ει δομηεν θαμβος δε λε
παντας ιδοντος ſꝫ ſuidas φηνι ει δος ορμοεῦ ισομ
αετου inepta enim eſſet homeri comparatio.pꝛo fulica.

Fuligo.pe.pꝛo.ſimiliter a furuo ideſt nigro.

Fulgor ſplendoꝛ.

Fulgidus.a.um.pe.coꝛ.clarus ſplendidus.

Fulgeo.es.ſi ſum a φλοξ deducitur quod apud grecos flam-
mam ſignificat.Unde ꝛ pꝛo Lucere ꝛ ſplendoꝛem emittere
ſumit.Luc.li.x.Fulget gemma toꝛis ꝛ iaſpide fulua ſuppel
lex.Et fulgere vt inq̄t Feſtus ꝑ ferire p̄ſci dicebāt.vñ Ful-
gur dictū ē.Huiꝰ ꝯpoſita ſūt Affulgeo ad aliq̄d fulgeo Liui
Et nauiū ſpēm de cęllo affulſiſſe.Cōfulgeo ſimul totus ful
geo Plau.in Am.Ardere cēſui ędes ita tū ꝯfulgebāt.Effulgeo
geo ſplēdoꝛe emitto pꝛęfulgeo.vide loco ſuo.Refulgeo ſplē
doꝛe reddo.Perſius.Qd ſi doloſi ſpes refulſerit nummi.

Fulgo. is.ſi. ſum tertie coniugationis in eadem ſignificatione.
Uirg.lib.vj.Ille etiā paribus quas fulgere cernis in armis.
Idem li.ix.Auroqꝫ effulgere fluctus.

Fulgur.uris.ꝛ Fulgus.uris.vel oꝛis pen.coꝛ.ſicut Tergꝰ.oꝛis
vel Fulgus eris.ſicut Munus.eris.Et eſt lux illa ꝛ quaſi vi
bꝛatio luminis que ante cernitur q̄ꝫ tonitruum audiat.Cō
ſtat autem fulmen ꝛ fulgur ęque ignem eſſe.Sed fulguratio
vt inquit Seneca nihil aliud eſt q̄ꝫ flamma futura fulmen
ſi plus virium habuiſſet ſiue fulmen non perlatum vſqꝫ in
terras. Fulmē eſt fulguratio perducta in terras ꝛ ipſum vi
ita dicā telū. Ply. Fulmen eſt cū flautus in nube aut vapoꝛ
erūpit ardens cū longioꝛe tractu:nitit fulgetra:hinc aiūt na
turaliū cauſarū ſcrutatoꝛe quia fulgura ex nubiuꝫ colliſione
generentur in moꝛē ſilicum durioꝛū quos cum complo-
ris ſibi medius ex his ignis extrictus elabitur atqꝫ ita cū ful
goꝛe pariter ꝛ tonitrua mugire tonitum ſcilice ſonitum indi
cante ꝛ fulgura excuſſi luminis claritate.

Fulguritas ſplendoꝛ.Lucil. Lupoꝛum aciem clarum ꝛ fulgori
tatem arboꝛum.

Fulgetrum.idem ꝙ fulgur ꝛ fulguratio.

Fulguro.as.pe.coꝛ.fulgur ammitto:ſeu fulgure afflo: vñ Ful
guratuꝫ fulgure tactum vel exuſtum.

Fulguratoꝛ.fulgurum inſpectoꝛ.

Fulgurio.ris.pe.coꝛ.fulgur iacio. Neuius. Sane a ſuo ſoni
claro fulguriuit Iupiter.i.fulgure afflauit.Feſtus.Fulgur
tum.i.quod fulmine ictum.Qui locus ſtatiꝫ fieri religioſus
putabatur:ꝙ eum deus ſibi dicaſſe videretur.

Fulmen. vapoꝛ ignitus ꝯpactus ꝛ ſolidus impetuoſe cadens
e nubibus excitatur. Uir.li.ij.ge. Ipſe pater media nymbo
in nocte coꝛuſca fulmina molitur dextra.

Fulminace.eſt fulmē iacere.Sena.Minoꝛe enim igne ad ful
gurādum q̄ꝫ ad fulminādū opus ē.Et fulminatū flumine
Fullones .qui curanda poliendaqꝫ veſtimenta accipiunt a
uendis aq̄ calida veſtibus. Inde.Ars fullonia dicitur.

Fuluus coloꝛ dr qui ex rufo ꝛ viridi videt eſſe mixtus in alis
plus rufi. Habens ſicut poeta diligentiſſimus fuluā aquilā
dicit ꝛ iaſpidem fuluos haleros:fuluum aurum: ꝛ arenā ful
uam ꝛ fuluum leonem : ꝛ fuluum ęs.

Fumus.a furuo.a quo Fumoſus:fumo abundans. fumeus ex
fumo exiſtens. Infumibulum per quod fumus erumpit.

Fumarium.locus vbi vina fumo condiebantur.Mar.Impo
ba maſſilię quicquid fumaria cogunt. Accipit ętatem qui
quis ab igne cadus. Nam vina fumo pꝛecoquem trabūt ma
turitatem ꝛ celerius vetuſteſcunt: vt docet Col.

Fumo.as.fumum educo.Uir.Et iam ſumma pꝛocul villarum
culmina fumant. Huius compoſitum eſt. Infumo.pe.pro.
quod eſt ad fumum ſicco.

Fumigo.as.pe.coꝛ.ponitur ꝑ Suffio.ꝛ fumigato ſuffitu.

Fumico.as.idem quod fumigo.Plau.Eiqꝫ vt arabico fumi
cem odoꝛe.

Fundi.ox.vrbs latinoꝛū mediterranea.Dr ꝛ fundanus ager.

Fundus.ager:ꝙ fundat quot annis multa Uel ꝙ ſit rei famili
ris fundamentum. Nam pecuniarum ratio labilis eſt. Uel
ideo fundus dicitur ꝙ planus ſit ad ſimilitudinem fundi va
ſoꝛum.Et fundi appellatione inquit floꝛentinꝰ iuriſcō.Om
ne ędificium ꝛ omnis ager continetur. Sed in vſu vrbana
ędificia ędes ruſticę villę dicuntur.

Funda.qua lapides rotantur.Uirg.li.j.ge.Stuppea toꝛquentē
balearis verbera fundę.Eſt etiā funda rętis gñs quod i co
bē ſpergit:quod ꝛ rętículum dici ſolet. Ideꝫ in eodē. funda
iam verberat annē . Accipitur quādoqꝫ pꝛo ſacculo ſeu ma
ſupio in modum rętis facto in quo pecunię ꝛ alia geruntur
Macro. Cumqꝫ acceſſiſſet ad ſellam de miſſa infundam
pauperem manu paucos danarios pꝛotulit quos pꝛincipi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

varet. Quod ſacculi genus etiam reticulum vocatur. Hora. Reticulū panis venales inter honuſto ſarte vehas humero. Aliqñ pro Circulo ex auro ſiue alio metallo quo gemme ita nectunt vt aurum nonniſi margines amplectatur. Ply. fun da includuntur perſpicue ceteris ſubijcitur aurichalcum.

Funditores. qui funda dimicant. Sal. Ipſe cū expeditis cohortibus. adhuc funditorum ⁊ ſagittariorum delecta manu.

Fundibularij ſimiliter qui funda dimicant.

Fundum. ima pars cuiuſqꝫ rei q̄ aliqd liquoris ī ſe ꝯtineat: vel ad cōtinēdū facta: vt dolij nauis aluei fluminis: lacus: maris Hinc fundamētū ⁊ profundū qđ proprie imum ſignificat vt profundum mare. dictum ꝙ procul habeat fundum.

Fundus. pe. cor. aduerbiuꝫ. ſigt a fundo. ſicut Celitus a celo.

Fundamen ⁊ fundamentum vtroqꝫ modo dicitur pro eo ſuper quo quid fundat̄. Aug. lib. xviij. ci. dei. A quibus tantuꝫ prima cepta fundamina ⁊ altare conſtructum eſt.

Fundo. as. firmo: ⁊ quaſi fundamentum facio: ſtabilio. Pro q̄-no ēt dicere ſolemus Ieci fundamentū Transfert̄ ⁊ ad icorporalia. Quinti. fundatā paternis auitiſqꝫ opibus domū exhaurit. Ci. Quātū ī me fuit ieci fūdamēta pacis. Hui⁹ ꝯpoſita ſūt. Effūdo. as qđ ē a fūdo euerto. Cecil. Res publica amiſſo ⁊ effundato pulcherrimo non paruā fecerat iacturā. Suffundo ſubijcio. Var. Qui in domib⁹ lateritijs paululū mō lapidibus ſuffundatis vt humorem fugerent habitabant.

Fundo. is. fundi. fuſum liquefacio. Unde matella dicuntur fuſa. i. liquefacta. Ply. Fuſo ac ſuper iniecto plūbo. Hinc Fuſile. Fuſor. ⁊ Fuſorius. Qm̄ vō q̄ fuſa ac liquida ſunt ſpargi ſolent: fundere pro ſpargere ponit̄. Claud. Et peſſima fudit vina cadis. Lac. li. vj. Fundendus ad vltimū curor oīa deniqꝫ amara ⁊ grauiora patientur ferenda. Aliqñ pro Proſternere Uirg. Nec prius abſiſtitqꝫ ſeptē ingentia victor corpora fundat humo. Aliqñ ꝓ ꝓfligare quod vernacula lingua dicimus mettere in rotta. Liu. li. j. Exercitū fundit fuſum perſequitur. Aliqñ ꝓ abūdāter p̄bere Uirg. Ipſa tibi blandos fundent cunabula flores Aliqñ pro large loqui. Idē li. iij. Talia fundebat lachrymās. Aliqñ pro Demittere vt apud eundē. Triſtiſqꝫ auerrice flāma fundit. Huius cōpoſita ſunt. Affundo: ad aliquid fundo. ply. Exprimitur folijs ſucc⁹ molliſſimis in pila tuſis affuſo paulatim vino auſtero. Confundo ꝑturbo opprimo: ſiue oīa in vnū miſceo coniugo. Liui. lib. j. Alteris vrbis duo populi in vnū ꝯfuſi ſunt. Uirg. li. iij. Qui nūc ore arethuſa tuo ſiculis confunditur vndis. i. coniungitur Ply. Et ſi miſceantur facile confundunt colorem ideſt perturbant. Circunfundo. circum circa ſpargo. Apul. Atqꝫ eo liquore ſtabulum omnem circunfundit. Uir. Undiqꝫ viſendi ſtudio troiana iuuentus circūfuſa ruit. Defundo. Deorſum fundo. Cic. lib. iiij. ad herē. Nā vt forte hic ī balneas venit cepi poſtqꝫ defuſus ē defricari. Diffūdo. effūdo de qb⁹ ſupra. Infundo intus fundo. Col. li. ij. Merumqꝫ faucib⁹ ſi eſtauerint boues infundet. Hie. Celeſtis plane imber virgineū ī vellus placido ſe infundit elapſu. Hic Infundibulū. Quandoqꝫ infundere eſt ſupra fundere. Uir. li. j. ge. Certati largos humeris infundere rores. Qñqꝫ abūdāter fundere. Hier. li. R. feſtina ⁊ veni qm̄ infunderūt philiſtim ſup terrā. Interfundo: in medio fundo. Amb. de filio prodigo. Et q̄ſi interfuſo luxurie eſtu ſecularis diuortia habere ſanctorū. Offundo ꝓfundo: valde ſiue ꝑ oēs partes fūdo ſpargo. Oui. Perfudit qꝫ genas lachrymis. Hie. Uere plena ꝑ quā largo ſācti ſpūs imbre perfuſa eſt omnis creatura. profundo Refundo repēdo. Seneca. Id erat non tam accipere beneficium qꝫ refundere. Interdum reſtituo quod ſparſum erat. Idem. Quicquid deerit ex meo refundam Interdum Reijcio. vt Dēm culpā in te refundā Interdū retrofundo eūomo. Ply. Qđ heſterna crapula ingurgitauerat palā refudit. Suffundo eſt ſupra fundo. aut deorſuꝫ inijcio. Col. li. vij. Laſſe ⁊ eſtiuanti mule ad eos in fauces dimittit̄: verūqꝫ ī os ſuffundit̄. plau. in Cur. Mane ſuffundā aqulā. interdū forinſecus ſpargo cū infundo potius de interiori parte dicat̄. Uir. li. j. ge. At ſi virgineū ſuffuderit ore ruborē vētus erit. Ser. Suffuderit forinſecus habuerit. hic Suffuſio q̄ morb⁹ ē oculorū vulgo Cataracta vocant. hec pacenteſi curatur. Eſt autem ϖαρακεμ τησις que manu fit a chirurgis dum curari aliter morbi non poſſunt. inūgitur prius locus: deinde vel acus vl' hamulus infingitur. idqꝫ pacenteſis dicitur. interdum Suffundere eſt ſubijcere a quo ſuffundatū ſubiectum dicim⁹. Tractum a fundamento. Uar. Qui in domib⁹ lateritijs paululū modo lapidibus ſuffundatis vt humorez fugerēt habitabāt interdum Cōfūdo: ſiue rubore perfundo. Hie. Hec ⁊ huius Theophraſtus differens quem non ſuffundat chriſtianorum quorū cōuerſatio ē in celis: Ci. pro inſpargo poſuit ad Lētulū ſcribēs. Noui animū cū mihi amiciſſimū tū nulla in ceteros maliuolentia ſuffuſum. Superfūdo. Lac. li. vj. Extinguitur ꝓtinus tāqꝫ igni aquaꝫ ſuperfuderis. Trāſfundo de vno ad aliud fūdo ſpargo mittoue. Ci. Dolobelle. Libētius oēs meas laudes ſi mō ſunt aliq̄ mee laudes ad te trāſfuderim qꝫ aliquam partē exhauſerim ex tuis. Cato ď re ruſ. vbi dies. xxx. preterierint tranſfundito. ita relinquito.

Fundito. as. pe. cor. ſepe fundo. plau. in am. Cum cruciatu tuo iſtec hodie verna verba funditas.

Funus. tam maſ. qꝫ fe. gñis eſt: ⁊ a fundo. is: deduci videtur: ꝙ dum trahit̄ atqꝫ attenuatur linum fundi videatur.

Funalia cerei. ꝙ ante vſum papiri funes cera circundatos habere ſolebāt. funales vō equi ſunt qui fune. i. reſte iuncti currum p̄cedunt. Sue. ī Tiberio. De hic pubeſcens actiaco triūpho currū auguſti comitatus eſt ſiniſteriore funali equo.

Funus. eris. pompa q̄ fit in exequijs mortuorum. Ennius. Nemo me lachrymis decoret nec funera fletu faxit. A funalibus dictū funus ꝙ incenſi funes mortuis p̄ferebant̄: qm̄ noctu efferebant̄ cadauera vel poti⁹ qm̄ φορος λεγεται και φου νος ιωνικως φενω γαρ και φονευω εςι τοαναι ρεο. Interdū ſigt mortē. Uir. Nec moritura tenet crudeli funere dido. Interdū ponit̄ ꝓ cadauere. Ter. Effert̄ fun⁹ Interduꝫ pro ſepulchro. Uir. Ergo inſtauramus polydoro funus.

Funereus. a. um. quod ad fun⁹ pertinet vt funere mulieres ad quas pertinet funus vtputa ſoror ⁊ mater.

Funerale dicitur quicquid ad exequias pertinet.

Funebre. pe. cor. ſimiliter qđ ad funus pertinet: vt funebris pōpa. Quintil. Quid ſibi velit ille funebriū lōgus ordo pomparum Et funebres tibie q̄bus in funere canebat̄. Aliqñ ď cedibus plenū vel mortale. Hora. in Ser. funebre bellum dixit.

Funero. as. pe. cor. ſepelio. Ply. lib. xxxiij. Qui funerari ſe iuſſit ſeſtertijs vndecim milibus.

Funeſtus. a. um. quod eſt funere inquinatum. vnde funeſto as. Et funeſtum mortiferum cruentum. Sene. vox illa funeſta reip. Item funeſtum quod funeribus adhibetur vt funeſta tibia qua ad funera canebant.

Funeſto. as. funere inquino. vnde dom⁹ funeſtata: que aliquo funere affecta eſt plau. paternam domuꝫ funeſtati. Aliquādo funeſtare eſt cruentare.

Funabulus. pe. cor. q̄ graditur per funes. Hūc greci ſchenobanta dicunt. Funabulus vō pro fune poſuit Hiero. de morte Paule. Iactent alij pecunias ⁊ in corbonam dei era congeſta: funabuliſqꝫ aureis dona pendentia.

Funepeus. idem quod funabulus. Apul. Comedus ſermocinatur tragedus vociferat̄: funepeus periclitatur.

Funiculus. cum ſit diminutiuū a fune: vt Funicul⁹ duplex difficile rumpit̄. ponit̄ tñ quandoqꝫ pro menſura certi itineris: vt apud p̄s. Semitā meā ⁊ funiculū meuꝫ iueſtigaſti. Iuxta enī egyptios in ripis fluminū ſolent naues funibus trahere certa habentes ſpatia q̄ appellāt funiculos vt labori defeſſorum recētia trahētiū cola ſuccedat. nec mirum ſi vnaqueqꝫ gēs certa viarū ſpatia ſuis appellet noībus. Cū ⁊ latini mille paſſus vocāt: ⁊ galli Leugas ⁊ raſtas vniuerſa germania Atqꝫ in ſingulis nominibus diuerſa menſura ſit.

Fungus. a funere vt quidā aiūt deſcēdit. ꝙ veſcētibus ꝑiculoſiſſimus ſit cū vl' caligaris clauus. vel chalybis rubigo: aut pāni marcor affuerit aut ſi ſerpēs p̄mo pateſcentē adhalauerit. Fūgorum diuerſa ſūt gñā nā ſunt boleti: pratēſes albi qui ī

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

pꝛati naſcunt̃ Spongioli a ſilitudie ſpõgie digitelli a digitis A poꝛrigine poꝛriginoſi. Naſcunt̃ ⁊ in arboꝛib⁹ fũgi: ⁊ ĩ ſpinarũ radicibus Hĩc fungoſus.a.um.qđ ẽ rarũ ⁊ lene ad ſimilitudinẽ fungi.ply. Hunc totum fungoſa replet medulla.

Fungoꝛ.eris. functus. Fũgi ſigt̃ vti ſeu officiũ.aliqđ aut dignitatẽ hẽre.agereq;: vt fũgoꝛ officio delegato.fungoꝛ pᵱtura.fũgoꝛ vita.qđ ẽ fũgoꝛ officio vitę ⁊ munerę admĩſtrãdi coꝛp⁹. inde defunctos moꝛtuos dicim⁹ q̃ munia vitę pegerunt. Et ꝯſtruit̃ cũ abltõ. Lac. Jta enĩ delegato ſibi officio fũcti ſunt. Aliqñ cũ actõ. Ter.ĩ adel. Aeſchin⁹ tu⁹ neq; bõi neq; liberal' fũct⁹ ẽ officiũ Uiri.pla.ĩ Mne. Nã paſit⁹ octo hoĩum munus facile fungit̃ fungi quoq; finire dr̃. Uñ vita funct⁹ dr̃ q̃ vitã vniuit. Lac.li.iiij. Et cũ magiſterio functus fuiſſet traderet̃ ĩ man⁹ ĩpios. Hui⁹ cõpoſita ſũt Defũgoꝛ qđ ẽ expedio finẽ facio pago ceſſo ⁊ liberoꝛ: ab aliquo officio vel munere Uir. O tãdẽ magnis pelagi defuncte piclis.i.q̃ finiſti ⁊ euaſiſti picula Liu. Defũcta moꝛbis coꝛpoꝛa ſalubrioꝛa eẽ cępe.i. q̃ euaſerũt moꝛbos. Ter.ĩ adel. Utinã h' ſit mõ defũctũ.i.vtinã h' malũ vltimũ ſit quo defungat̃.ĩ quo finiat officiũ ſuũ.ſ.ęſchino talia ppetrandi refungoꝛ perfecte fungoꝛ. Ci. Lentulo. Cũ ⁊ honoꝛibus ampliſſimis ⁊ laboꝛib⁹ maximis perfuncti eſſemus. Jdẽ. Perfuncto hoc miſero fataliq; bello.

Fuo.is.fui.futũ.ſigt̃ aruo.plau.in am. Neq̃s tã audax fuat hõ q̃ obuiam obſiſtat mihi.hinc Futo.as.de quo infra.

Furũ obſcurũ.a quo Furn⁹ foꝛnax. Fumus furie fuligo fulica.

Fur.generis cõis ſubtractoꝛ a fero ꝙ ferat.i.auferat res alienas Uel vt inq̃t Uar.li.xiiij.rex diui.a furno nigro ꝙ furta clam fiãt.⁊ plerũq; ĩ nocte Sabinus a fraude. Alij a gręco φωρ a quo Furtũ deducit̃. Differt ãt fur a Latrone ſm Hiero.ꝙ fures inſidientur ⁊ occulta fraude decipiãt Latrones audacter aliena diripiãt. Qui enĩ furat̃ nocte furat̃ ⁊ ĩ tenebꝛis. Uñ ſignificãter ait Oſee.ꝙ fur clã ingreſſus ſit: ⁊ latrũculus expoliet foꝛis.ſed plerũq; indifferenter ponũt̃. Per trãſlationẽ qñq; fur capit̃ p ſeruo. Uir. Quid faciẽt dñi: audẽt cũ talia fures? Cõpoſita ſũt bifur ⁊ trifur. Plau. Uerberaliſſime ẽt rogitas nõ fur. Sed trifur.i.ſũme fur. Aurifur q̃ furat̃ aurũ.

Furculus ſm Priſ.diminutiuum eſt a fur.

Furunculus ẽt diminutiuũ a fur. Cic.in Piſo. Olim furũculus nũc ẽt rapax. Accipit̃: ẽt qñq; p muſtella ſylueſtri q̃ ĩ cauernis cuniculi capiunt̃. Et furũculus dr̃ tuberculũ acutũ cũ inflãmatione ac doloꝛe in carnoſis maxime partib⁹ vt ſcribit Galien⁹. Pꝛouenit ex humoꝛib⁹ craſſis differtq; a phimatę ꝙ h' maius ẽ furũculo rotũdius atq; planius. Fit ẽt furũcul⁹ ex capillamẽto. Col.li.v. Plerũq; aũt germẽ de cicatrice pꝛocedit quod ſiue longũ pꝛoſiluerit in flagellũ ſubmittitur: ſiue bꝛeuius in pollicẽ: ſiue admodum exiguum in furũculum: is ex quolibet ⁊ nimio capillamento fieri poteſt. Dictus furunculus: ꝙ quaſi furtim naſcatur.

Furtũ.vt Pau.iurecõ.diffinit.ẽ ꝯtrectatio rei frauduloſa lucri faciẽdi grã vel ipſius rei: vel ẽt vſus eius poſſeſſioniſue qđ lege nãli pꝛohibitũ eſt admittere. Ueteres tñ vocabãt furtũ quicq̃d clã cõmitteret̃. Uirg. vulcani martiſq; dolos: ⁊ dulcia furta. Hinc furta p adulterijs legunt̃. Tibul. Cellari vult ſua furta venus. Pꝛo inſidijs Uirg.lib.xj. Furta paro belli cõnexe in tramite ſylue armato vt binas obſidã milite fauces. Sal. li.i. hiſtoꝛiarũ metu gẽtis ad furta belli peridonec. Furta domeſtica vocãtur quę ſerui dominis vel liberti patronis: vel mercenarij apud quos degunt ſurripuerunt.

Furtim aduerbium ſignificat latenter. Uirg.lib.iij. Jnfęlix pꝛamus furtim mandaret alendum.

Furax.acis dicitur qui facile furatur.

Furtificus.a.um.quod furtum facere ſolet. Plau.in perſa Ubi illa altera eſt furtifica lena?

Furtiuus.a.um.pe.pꝛo.quod furto raptũ eſt: in ſigñone paſſiua. Plau.in pen. Quę furto: raptę erant furtiuas vendere ingenuas collibertus meus qñq; furtiuũ dicit̃ clandeſtinuũ. Uñ ⁊ furtiue litterę ⁊ furtiua ſcripta quę artificio quodam fiũt ne legi poſſit ab alio q̃ ab eo ad quem ſcribuntur Gel. Res quaſdam occultas nunciare regi furtiuo ſcripto volebat.

Furoꝛ.aris.furtũ facio: vt apđ aplm. Qui furabat̃ iã nõ furet̃.

Furfur: nomen auis: ⁊ purgamentũ farinę. Uñ Furfureus.a.um.quod eſt ex furfure. Et furfures: moꝛbus capilloꝛum.

Furca a fero.inſtrumentum quo ſtramenta feruntur. Unde bifurcus ⁊ bifurcatus: ⁊ bifurcatim. Huius diminutiuum eſt Furcula a quo fit aliud diminutiuum Furcilla.

Furcilla.diminutiuum a diminutiuo furcula eſt: ⁊ ſignificat inſtrumentum quo frumenta cillentur.i.mouentur. Nam Cillire mouere eſt: ⁊ quo fęnum: palea ⁊ id genus reliqua iumentis miniſtrãtur. Hoc ruſtici in fęno colligendo vtuntur Uar.lib.j.de re ruſ. Herba cum creſcere deſijt ⁊ ęſtibus arecit ſubſecari debet: ⁊ ꝙ perareſcat furcillis verſari.

Furcilis.pe.coꝛ. Jnſtrumentum bidentatum tridentatum vel quo vtimur ad extrahendum fimum.

Furciferi dicebant̃ ſerui q̃ ob leue delictũ cogebant̃ a dominis ignomine magis q̃ ſupplicij cã circa vicinos furcaũ in collo ferre ſubligatis ad eam manibus ⁊ pᵭdicare peccatum ſuum ſimulq; monere cętęros ne q̃d ſimile admitterent. Uñ Plutar.in vita coꝛiolani. Furcifer hĩc nomen eſt ꝙ maxima pęna apđ antiquos ſeruo peccãti erat vt is plauſtri lignum cum temo affigit̃ ſpectãte vicinia ferens circũageret. Qđ vbi factũ erat infidus a domeſticis ⁊ vicinis exiſtimat⁹ furcifer appellabat̃. Nã latini lignũ illđ furcã appellãt. Hĩc Trifurcifer ſumme furcifer dicitur: ſicut Triuenefica ſummenefica.

Furoꝛ furoꝛis. Jnſania q̃tũuis ĩter ſe differãt: ſicut Ci.li.iij.Tuſ. declarat. Jtaq; nõ ẽ ſcriptũ ſi inſanus ſed ſi furiens eſſe incipit. Jnſaniam enim eſſe cenſuerunt in conſtantiam ſanitate vacãtẽ q̃ tñ poſſet tueri officioꝝ ⁊ vitę cõeꝫ cultũ atq; vſitatũ Furoꝛẽ ãt rati ſũt mẽtis ad oĩa cęcitatẽ. Qđ cũ maius eẽ videat̃ q̃ inſania tñ eiuſmodi ẽ vt furoꝛ ĩ ſapiẽtẽ cadere poſſit nõ poſſit inſania. Fit enĩ furoꝛ aliquando vitio valitudinis vt in his q̃ melancolici appellant̃: quos tamẽ Ariſtoteles cẽſuit habere aliquid in aĩs pꝛęſagiens atq; diuinũ. Aliqñ accipit̃ p mente vi quadã diuina concitata q̃lis eſt furoꝛ poetarũ. Negat quippe Democritus quẽpiã poetã magnum eẽ poſſe ſinę furoꝛe. Ci. Jneſt igit̃ aĩs pᵱſagitio extrinſecus iniecta atq; ĩcluſa diuinitus. Ea ſi exarſit acrius furoꝛ appellat̃ cũ a coꝛpoꝛe anim⁹ abſtractus diuino inſtinctu ꝯcitat̃. Jnterdũ furoꝛ ſumit̃ p nimia ira. Luc. Quis furoꝛ ciues: q̃ tãta licẽtia ferri? Sed ĩter irã ⁊ furoꝛẽ. Hiero. Hoc intereſſe ſcribit ꝙ furoꝛ ſit vindicta irrationabilis cũ fellis amaritudine. Jra võ cõmotio aĩę Dictus furoꝛ ꝙ huc atq; illuc temere feratur

Furię deę furoꝛis ſunt dictę: ⁊ noctis acherontiſq; filię fuiſſe memoꝛantur. Alecto. Tiſiphone. ⁊ Megęra. Uir. Dicuntur geminę peſtes cognomie dirę: ⁊ quas tartarea nox ĩ tẽpeſta megeram vno eodẽq; partu tulit. Ficte ſunt a poetis inferna loca furias habitare ſed toꝛmenta ſceleſtę mentis eſſe veteres voluerunt. Cic.pro Roſcio. Nolite putare quemadmodum fabulis ſępenumero videtis eos qui aliquid impie ſcelerateq; cõmiſerũt agitari ⁊ perterreri tędis ardentibus ſua quẽq; fraus ⁊ ſuus terroꝛ maxime vexat: ſuũ quẽq; ſcelus exagitat: amentiaq; afficit: ſuę malę cogitationes conſcientięq; aĩ terreni. Hę ſunt impijs aſſidue domeſticęq; furię quę dies nocteſq; parentũ pęnas a ſceleratiſſimis filijs repetant. Tres etiã furię ſigt̃ tres aĩ affectus qui hoĩes in oĩa facinoꝛa pᵭcipites agũt. Uidelicet. Jra: cupiditas: libido. Jra vltiõeꝫ deſiderat: cupiditas opes: libido voluptates. De iſtis Euripides ĩ Oreſte tragędia: ſꝫ aliud eſt parcę clotho lacheſis atropos: de q̃bus cebetes thebanus in pictura vitę. ο δε γερων ο ανω εϛηκως εχων χαρτην τιναι εν τη χειρι και τη ετερα ωϛπερ δε ικνυωντι ουτος δαι μων καλειται μρος αιτ τειδ ετοις εις πορα ομενης τι δει αυτοις ποι ειν ωϛαν εισε λθωσιν εις τον βιον και δεικνυει ποιαν οδον αυτοις δει βαδιζειν ει σωζεςθε μελλουςιν εν τω βιω.

Furioſus.dicitur a quo furoꝛ nunq̃ recedit.

Furo.is.inſaniui.ira exagitoꝛ. Apul. Furit enſem coꝛripit: fertur in eum pꝛęceps: nil tale timentem aggredit̃. Quandoq; Furere eſt inſanire. Cice.lib.j.offi. Uerſutum ⁊ calidum factum

Solonis qui quo tutioꝛ vita eius eſſet ⁊ plus aliquãto reipub. pꝛodeſſet furere ſe ſimulauit.

Furo.as.cum furoꝛe concito. Hoꝛ.lib.car. Que ſolet matres furiare equarum.

Furiatus.qui ex cauſa furit. Uirg. Non tulit hanc mentem furiata mente coꝛebus.

Furibũdus q̃ vehemẽter furit. Sal. Tũ ille furibundus qñ q̃dẽ circũuentus inquit ager incendiũ meũ ruina extinguam.

Furnus.a furno.i.nigre coloꝛe ꝑꝑ fuliginem vel ꝑꝑ obſcuritatẽ quã intus hꝫ vt inq̃t poꝛphirius. Locus in quo panis coquit̃. Differtq̃ꝫ a clybano ꝙ clybanus nobilis eſt: ⁊ q̃ſi ꝑuus furnus: teſtuq̃ꝫ aliq̃ñ tegit̃: ſꝫ fere e metallo fit. Interdũ ẽt ex lapide ꝯſtat: nõ tam pani q̃ꝫ alijs dapibus coquẽdis ſeruiẽs Furnus vͦ ex Cemento ⁊ calce cõſtat magnuſq̃ꝫ ⁊ imobilis eſt Ply. Coꝛtices quoq̃ꝫ decuſſi lini clybanis ⁊ furnis ꝓbent vſum. Os furni pꝛefurnium dicitur.

Furnaceus.a.um.quod ad furnum pertinet. Idem. Nam furnaceis panibus binas adijciunt libꝛas.

Furnaria abſolute d̃r: ſicut Cenacularia: ⁊ Sagaria. Dr̃ autem quis furnariam exercere qui ex furno paniſq̃ꝫ coctura queſtum facit: vel qui furnos locat ꝯductoꝛibꝰ. Sueto. de Uitel. Cuius filius ſectionibus ⁊ futuris vberius compendiũ nactus ex muliere vulgari antiochi cuiuſdam furnariam exercentis filia equitem roma genuerit.

Furnarie mulieres vulgo dicuntur furno operantes.

Fuſcina pe.coꝛ.telũ tridẽs ſiue triſulcũ piſcatoꝛiũ qͦ fundo natãtia capiat iſigne neptuni erat: vt apud Pꝛiapeiã. Neptuni fuſcina telũ hoc ẽt Rhetiarij i gladiatoꝛij ludis vtebantur. Iuue. Uicerat hoc mõſtrũ manicati fuſcina gracchi.

Fuſcinula diminutiuũ parua fuſcina. Hiero.lib.j.R. Habebat fuſcinulam tridentem in manu: ⁊ mittebat eam in lebetem: ⁊ quod leuabat fuſcinula ſibi tollebat.

Fuſcus.a.um.coloꝛ ſubniger.i.non plene niger: qualis eſt Indoꝛum meridionalium ⁊ ethiopum coloꝛ.

Fuſile pe.coꝛ.qͦ fũdi põt: ſeu qͦ fuſum eſt: vl̃ qͦ ꝓnũ ẽ ad fundendũ. Gel. Qui ſũt lenes ⁊ fuſiles ⁊ ipoꝛtuni locutoꝛes.

Fuſoꝛius.a.um.qͦ ad fuſionẽ hoc eſt liquefactionem pertinet: ſeu quod funditur: aut fundi poteſt: vt opus fuſoꝛium. Hier. in exo. Foꝛmauit opere fuſoꝛio: ⁊ fecit ex eis vitulum cõflatilem. Fuſoꝛium vas in quo metalla liquefiunt. Et ars fuſoꝛia ars fundendi miſcendi tranſmutandiq̃ꝫ metalla.

Fuſoꝛes qui fundunt.i.liquefaciunt.

Fuſus.a.um.participiũ a fundo is. Fuſus fuſi inſtr̃m qͦ mulieres nendo digitis voluunt: vt eſt illud. Et digiti eius appꝛehenderunt fuſum. Fuſim aduerbium ſig̃t ſparſim.

Fuſtigo.as.penul.pꝛodu.fuſte ſtimulo.

Futo.as.redarguo a quo Confuto ⁊ Refuto. vide in dictiõe refuto. Cato. Futauit vſus eſt pꝛo ſepius fuit.

Futio.futis.effluo: a quo componit̃ Effutio: de quo alibi.

Futile.pe.pꝛo.qͦ facile fundit. Uñ vas futile: qͦ erat latiſſimi oꝛis ex altera parte arctũ qͦ ſtatim poſitũ effundebat̃. Utebant̃ eo in ſacrificijs dee veſte: q̃ꝛ aq̈ ad ſacra hauſta in terra nõ ponit̃. Qͦ ſi fiat piaculũ eſt. Uñ excogitatũ vas eſt qͦ ſtare nõ poſſet: ſꝫ poſitũ ſtatim effunderetur. A quo Futiles dicti ſũt qui continere tacenda non poſſunt ſed ea effundũt Apul. Leuis homo ⁊ futilis ac rimarum plenus.

Futuo futuis futui fututũ. obſcenũ verbũ: qͦ a fucio deduci videtur. Cum nihil aliud ſit futuere q̃ꝫ ſemen effundere.

Littera muta eſt Que in verboꝛũ pꝛeſentis mutatur in ct. vt legoꝛ lectus. Agoꝛ actus. Aliq̃ñ i.ſ. vt ſpargo ſparſi: mergo merſi. Aliq̃ñ in x. vt rego rexi. pingo pinxi. Apͦd grecos: qͦ illi per c. ſcribũt: q̃ñq̃ꝫ nos per g. ſcribimus: vt κυκνος nos cygnus: illi κιβιος nos Gobiꝰ vl̃ gobio

Gaba per ſimplex b teſte Ioſepho lib.v. antiquitatum iudaicarum Galilee oppidum eſt.

Gabba per duplex bb. Syrie vꝛbs eſt.

Gabaon. olim metropolis ⁊ regalis ciuitas. Eueboꝛũ: ⁊ nũc vt refert Hierony. oſtendit̃ villa eodem noĩe in quarto miliario Betelis cõtra occidentalẽ plagam iuxta rhama: vbi Salomon oblatis victimis diuinũ meruit oꝛaculum.

Gabanite.pe.pꝛo.ſunt populi in Gabaon habitantes.

Gabate.pe.coꝛ.vaſa concaua edulijs pulmentarijſq̃ꝫ aptiſſima Mar. Tranſcurrunt gabate: volantq̃ꝫ lances. Et alibi. Sic implet gabatas parapſideſq̃ꝫ.

Gabalus.pe.pꝛo.apud veteres crux ſiue patibulum dicebatur. Uar. Nos barbari ꝙ innocẽtes in gabalum ſuffigimus homines: vos non barbari ꝙ noxios abſoluitis.

Gabalum penul. cõmuni oppidum Auernoꝛum in gallia aquitana. Narbonẽſi terre pꝛoximũ. Hinc gabalici populi apud quos olim fiebat optimus caſeus.

Gabij.oꝛum. Uolſcoꝝ vꝛbs fuit.lxx.milibus paſſuũ ab vꝛbe diſtans: a Galacto ⁊ Bio fratribus ſiculis condita: ſicut ſcribit Solinus. Ubi latomie pluſq̃ꝫ reliqui lapides rome ſuppeditantes. Hinc gabani dicti ſunt homines Gabijs habitantes.

Gabinus.pe.pꝛo.toga que ſicut docet Seruius ſic in tergũ reiecta eſt: vt vna eius lacinia a tergo reuocata hominem cingat. Quo veſtimenti genere vtebat̃ conſul bella indicturus.

Gabꝛiel hebꝛaice. latine foꝛtitudo dei dicitur.

Gaderes. ciuitas Syrie non longe ab Aſcalone. Ex qua Theodoꝛus rhetoꝛice pꝛeceptoꝛ: quĩ Strabonis etate floꝛuit Gadareus dictus eſt.

Gaddes. due inſule ſũt ⁊ vtranq̃ꝫ tã ſingulari numero gaddez q̃ꝫ plurali gaddes appellamus: ⁊ ſũt in fine bethice: ꝓuincie ⁊ in extremo noſtri oꝛbis verſus occidentẽ vbi Europa ab africa dirimit̃. Uocabulũ penum eſt qͦ ſeptum indicat: eo ꝙ in moꝛẽ ſepis circundet̃. Gadis maioꝛ inſula quã alij Erythꝛeam qñ tyrij ab oꝛigine eoꝝ oꝛti ab Erythꝛeo mari ferabant̃. Alij appꝛodiſiam quidã Iunonis inſulã vocauere. Diſtat a culpe ſeptingentoꝝ q̃nquaginta ſtad. iteruallo: parua quidẽ inſula ſed viroꝝ dignitate excellens in qua equeſtris oꝛdinis gaditanos quingentos in vno cenſu numeratos aliq̃ñ fuiſſe cõpertũ eſt in vno atq̃ꝫ perexiguo oppido qͦ gaddũ vocabat̃. In hac iſula geryones habitauerũt: gadis minoꝛ inſula hꝫ oppidũ ciuiũ romanoꝝ qͦ Iulia appellabatur In gadeo erat templũ. Herculis honoꝛatũ in quo quidã columnas illas eſſe exiſtimant que Herculis colũne nuncupãtur. Sũt aũt ex ere cubitoꝝ octo. Inde gadditanus.a.um.pe.ꝓ. vt mare gadditanũ. Et gadditane puelle dñr libidinoſe ꝓcaces. Mar. Tã tremulũ criſſat tã blandũ pꝛurit vt ipſum Maſturbatoꝛẽ faceret hyppolitũ gadditani oꝛiundi ſunt a Tyrijs. vnde Luc. Tyrijſq̃ꝫ a gaddibus hoſpes.

Gaddir neutri gñis vꝛbs opulẽta in gaddibus: de q̃ Priſ.li.v. ait. Ut alij tradiderũt Tarteſſum hiſpanie ciuitatẽ quã nũc tyrij mutato noĩe gaddir habẽt. Ruſus feſtus in deſcriptiõe oꝛbis gaddir ꝑma fretũ ſolida ſuꝑminet arce tollitq̃ꝫ caput geminis inſerta colũnis. Hec ꝯtinuiſſa pꝛius fuerat ſub noĩe pꝛiſco. Tarteſſumq̃ꝫ de hinc tyrij dixere coloni. Barbara q̃ñ etiã gaddes hanc lingua frequẽtat. Penui quippe locũ gaddir vocat vndiq̃ꝫ ſeptũ. Suidas. γα δει ρα τοπος κατα την ε σμεριαν μοιραν μεχρι τουτον ελθων ο ηρακλης και μη δυναμενος διελθειν στηλας παρα ουεγχωρι ων λαβων ιθρισατο.

Getulia. pars aphꝛice que pꝛoximos habet garamantes. Inde getulus pe.ꝓ. Uirg.lib.iiij. Deſtruat vt captã ducat getulus hiarbas. Iuue. Cũ getula ducez poꝛtaret belua luſcũ. Ouid. Quid dubitas vinctam getulo tradere hiarbe: getuli apꝛice populi ſunt aphꝛicam initio libyes haberunt deinde aphꝛi poſtea getuli: poſtremo Numide.

Gagates nomen fluuij in ſicilia: ⁊ nomẽ lapidis pꝛecioſi in eo pꝛimũ reperti: q̃ꝫuis etiã in Anglia abundet. Hic lapis q̃ꝫuis rudis ⁊ ruſticus videat̃: diuini tñ neſcio quid in ſe hꝫ. Ignẽ enim alit in lacticibus quem ſolo oleo licet extingui. Si q̃s autem aquã ⁊ eius lapidis fruſtula biberit: ſi carnis ſenſerit maculas extemplo emingit: neq̃ꝫ cobibere vꝛinaz poteſt. At